

ما کارگران شهروندان این جامعه بحساب می آیم؟

محمد فرجی

سی تیر ماه هشتاد و شش

ما کار می کنیم که زندگی کنیم. این شعار کارگران در اول ماه مه تهران بود. این شعار بر خواسته از وضعیت و ملموس با زندگی طبقه کارگر است. ما کارگران چطور زندگی می کنیم؟ در جامعه ای که سرمایه در جهت ایجاد کارتلهای و تراستهای خود برنامه می ریزد. حق ایجاد تشکلهای آزاد کارگری را به رسمیت نمی شناسد. اگر مقیاس آزادی در جامعه را بخواهیم در نظر بگیریم برمی گردد بمیزان تشکلهای کارگری در آن جامعه. امروز طبقه کارگر در ایران در جهت ایجاد تشکلهای آزاد خود با موانع های زیادی روبرو است. سندیکای کارگران شرکت واحد نمونه این واقعیت است. محمود صالحی که نامش با اول ماه مه تداعی شده است، یکی از رهبران سازماندهندگان اول ماه مه سقز است. اتحادیه سراسری، کارگران اخراجی و بیکار که اعضا و هیئت مدیره این اتحادیه در مراسم اول ماه مه بازداشت و عموماً با قید وثیقه آزاد شده اند، همه اینها در صدر اخبار رسانه های کارگری است.

برای طبقه کارگر تشکل خواهی امری طبقاتی است، به قول محمود صالحی مبارزه کارگران تعطیل ناپذیر است. علی رغم تمام مشکلاتی که سرمایه جلو پای کارگران گذاشته حرکت و برنامه این طبقه اجتماعی برای ارتقاء و ایجاد تشکل به امر هر روزه کارگران تبدیل شده است.

البته برای همین هم توان زیادی داده ایم رهبران کارگری و کارگران زیادی به زندان رفته اند. حکم محمود صالحی چند روز قبل از اول ماه مه به اجرا در می آید تا به قول معروف زهر چشمی از کارگران گرفته شود تا حساب دستمان بیاید که سرمایه به هیچ عنوان کوتاه نمی آید.

همین چند ماه پیش بود منصور اسالو بعد از ۸ ماه بازداشت با وثیقه سنگین آزاد شد، بعد در طی محاکمه ای به ۵ سال زندان محکوم گردید هنوز دادگاه تجدید نظر تشکیل نشده بود که او را به صورت غیر قانونی و بدون هیچ حکمی می ربایند. ایجاد تشکلهای آزاد کارگری، ایجاد سندیکاهای کارگری، ایجاد اتحادیه های کارگری، ایجاد شوراهای کارگری از حقوق پایه ای و انسانی طبقه کارگر است.

ما کارگران برای ایجاد تشکلهای خودپیگیرانه تر از هر زمان به میدان آمده ایم و بر این امر ناچاریم، این را زندگی از ما می خواهد، ما کار می کنیم که زندگی کنیم.

واقعیت این است سرمایه به هیچ عنوان نمی خواهد کوتاه بیاید دست پیش گرفته است که عقب نیفتد هر گونه ندای تشکل خواهی طبقه کارگر را با سرکوب و زندان جواب می دهد، توازن قوای موجود را به هر قیمتی می خواهد حفظ کند این مسئله برای ما کارگران مثل روز روشن است، اگر غیر از این بود جای تعجب داشت.

اما حالا با دوره های قبل متفاوت است، متفاوت از این جهت که ما کارگران در اول ماه مه امسال زندگی به شیوه امروز را نفی کرده ایم و آن را رو به جامعه اعلام کردیم. (مرگ بر این زندگی این همه شرمندگی) هر شعاری که در اول ماه مه امسال توسط کارگران سر داده شد آگاهانه بود. ما کارگران آمده ایم که این توازن قوا را تغییر بدهیم

و هیچگونه ابهامی در این مسئله نداریم. ایجاد تشکلهای آزاد کارگری امر طبقاتی ما کارگران است و برای نهادینه کردن این امر طبقاتی با تمام نیرو و آگاهی مان تلاش خواهیم کرد.

محکوم کردن رهبران و سازمان دهندگان اول ماه مه دستگیری و ربودن فعالین کارگری هیچکدام تلاش ما را در جهت تغییر توازن قوا به نفع طبقه کارگر کم نخواهد کرد. در هیچ کجای دنیا طبقه کارگر نهادینه کردن تشکلهای کارگری را ساده و آسان به دست نیاورده است، تا حالا کی بوده کجا اتفاق افتاده که کارگران تشکل نداشته اند پراکنده بوده اند و از يك زندگی انسانی هم برخوردار بوده باشند؟ این اتفاق هرگز نیفتاده ... سرمایه های دولتی یکی پس از دیگری به بخش خصوصی واگذار می شود .

سرمایه روز به روز رشد می کند . برای ایجاد کارتلها و تراستها در مقابل رقبای خود برنامه ریزی می کنند و گنده می شوند. در این میان طبقه کارگر بدون تشکل و پراکنده چه سرنوشتی در مقابل این سرمایه سازمان یافته خواهد داشت؟ سرکوب و مانع ایجاد کردن در راه ایجاد تشکلهای آزاد کارگری سیاست همیشگی سرمایه است.

اما طبقه کارگر، این شیوه از زندگی را که توسط سرمایه به ما تحمیل می شود را نفی کرده است. کارگران شهروندان این جامعه اند و حق دارند از مزایای اجتماعی که دست آورد خوشان است استفاده کنند. دستمزدهای پایین و زندگی زیر خط فقر حق ما نیست و باید برای همیشه به آن پایان داده شود. ایجاد تشکلهای آزاد کارگری سرآغاز کشمکش بین نیروی کار و سرمایه است، این مسئله از قبل هم بوده و اکنون هم ادامه دارد، اما حالا متفاوت با گذشته است. طبقه کارگر می خواهد با تشکل به این مسئله پاسخ بدهد. طبقه کارگر در برابر هجوم سرمایه بردست آوردها و حقوق انسانی تاب آورده گام به گام مجبور به عقب نشینی بوده اما هیچگاه نیا سوده و برای نجات از این وضعیت ضرورت ها را شناخته است.

طبقه کارگر متشکل می تواند سرمایه رابه عقب نشینی وادارد و از حقوق انسانی به عنوان يك طبقه اجتماعی دفاع کند.

زنده باد آزادی

زنده باد تشکلهای آزاد کارگری

محمد فرجی

۱۳۸۶/۴/۲۷